

BOLIGMINISTEREN

Boligudvalget
Folketinget

Dato 27. april 2020
J. nr. 2020-3879

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Boligudvalget har i brev af 3. april 2020 stillet mig følgende spørgsmål (BOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 123:

Hvilke reguleringer mener den almene boligsektor hindrer en udbygning med solceller i den almene sektor, og hvilke argumenter har ministeren for at opretholde disse blokeringer for udbygning af solceller i den almene boligsektor?

Svar:

Jeg har bedt Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet om at bidrage med en redegørelse for reglerne for etablering af solcelleanlæg. De oplyser følgende:

”Det er i dag muligt at blive fritaget for betaling af elafgift, hvis der er tale om elektricitet, der er produceret på et VE-anlæg (herunder et solcelleanlæg) og som forbruges direkte af producenten selv (egetforbrug).

Denne afgiftsfritagelse for egetforbrug af egenproduceret elektricitet omfatter også lejere i almene såvel som private udlejningsejendomme i det omfang, at fx solcelleanlægget er placeret i forbindelse med bygningen, og det er udlejeren af udlejningsejendommen, der ejer solcellerne.

Solcelleanlægget kan etableres uden forudgående tilsagn fra Energistyrelsen, hvis anlægget tilmeldes såkaldt øjeblikksafregning. Ved øjeblikksafregning kan den elektricitet, som produceres på et solcelleanlæg med en kapacitet på 50 kW eller derunder¹, øjeblikkeligt egetforbruges, uden at der skal betales PSO-tarif, nettarif og elafgift.

Ved øjeblikksafregning er det en forudsætning, at der er tale om et direkte egetforbrug, der ikke leveres fra det kollektive elnet. Det er en underliggende forudsætning for det direkte egetforbrug, at det elproducerende VE-anlæg skal være tilsluttet i egen forbrugsinstallation eller være beliggende på forbrugsstedet.

¹ For solcelleanlæg over 50 kW gælder kun delvis PSO-fritagelse samt betaling af den såkaldte rådighedstarif.

Forbrugsstedet er defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 9, som et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet. Det vil altid bero på en konkret vurdering, hvorvidt de pågældende bygninger har en tilstrækkelig sammenhæng til, at aftagepunktet kan betragtes som ét forbrugssted.

For at muliggøre direkte egetforbrug (der ikke har kontakt til det kollektive elnet) i fx en almen boligforening skal der desuden etableres et elmåler-setup, hvor der er én fælles hovedmåler med bagvedliggende bimålere i de enkelte lejligheder.

Så længe de oven for nævnte kriterier er opfyldt, er der således ikke noget, der forhindrer, at ejere af almene lejeboliger kan opstille solceller til gavn for lejerne og den grønne omstilling.

På solcelleområdet er det indirekte tilskud via fritagelsen for elafgift af eget forbrug af egenproduktion blevet mindre over tid. Tidligere var reglerne mere favorable, som følge af favorable afregningsordninger. De favorable vilkår var dog forbundet med betydelige udgifter for det offentlige, hvis ordningerne blev anvendt i større omfang. Det risikerede at påføre statskassen udgifter, som ville gøre det sværere at finansiere ældrepleje, børnehaver, skoler mv. såvel som nye grønne tiltag. Derfor har der været behov for at ændre på og afskaffe nogle af de tidligere meget lukrative ordninger.

Solceller på lejeboliger og i private husstande bidrager til den grønne omstilling. Tilskud til solceller eller ændringer i afregningsordningerne, der bidrager til en øget udbygning med solceller i f.eks. lejeboliger skal imidlertid altid vurderes ift., om pengene kan give mere grøn elektricitet andetsteds. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer at opstilling af solceller i lejeboliger og private husstande ikke giver den mest hensigtsmæssige udbygning med solceller set i forhold til en udbygning med solceller på f.eks. markanlæg. Solceller ved lejeboliger og private husstande opnår en elafgiftsbesparelse, og dermed en indirekte støtte, der er væsentligt større end den historisk lave støtte, der gives til solceller f.eks. gennem de teknologineutrale udbud. Markanlæg med solceller vurderes at give en samfundsøkonomisk mere optimal udbygning med mere grøn elektricitet for pengene.”

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek